

27 ta' Novembru, 1959

Imħallef:—

Onor. Dr. A. Magri, B.Litt., LL.D.

Alfredo Cachia Zammit et.

versus

Raffaele Barbara

Azzjoni Possessorja — Molestja — Pussess — Azzjoni Petitorja — Manutenzjoni — Art. 571 tal-Kodici Civili.

Min j'proponi azzjoni possessorja ta' manutenzjoni huwa fid-dmira li fipprova li l-parti l-oħra arrekka molestja fu-“pussess” tiegħu.

Għall-konservazzjoni tal-pussess ta' hwejjeg immobili hu bizzżejjed l-anġlu, osta ja l-intenzjoni fl-pussessur li hu għandu dan il-pussess; u darba akkwistat, il-pussess ma fintiex bl-inerja tal-possessur biss.

Jekk il-kawża hi possessorja, l-istess ma sstrax ta' natura pettitorja mhabba l-provi li firriżultaw “hinc inde”; għax t-regola li tiprobbixxi l-kumulu tal-petitorju mal-possessor fu hija ta’ ordni pubbliku, u din il-probizzjoni ma tistax tigi sanata bl-akwajexxenza jew bil-kunsens, espress jew taċitu, tal-kontroparti. U l-ġudikant, li fidejha hija l-observanza u l-applikazzjoni tal-ligħi, ma tistax jaħrab minn dik il-probizzjoni mingħajr ma fmur kontra l-awtorità tal-istess ligħi.

Imma, bieq iku hemm molestja, mhux bizzżejjed fatt materiali, tħalli hemm bżonn l-intenzjoni, f'min jagħmel dak il-fatt,

konsistenti fl-affermazzjoni ta' pussess proprio kuntrarju ghall-pussess ta' hadd tehor.

Il-Qorti: Rat ic-ċitazzjoni li biha l-atturi, wara li ppremettew illi l-konvenut, għall-habta ta' Novembru li għad-da, abużivament għamel kostruzzjoni ta' kamra fuq l-art "tad-Duluri", fi Strada Duluri, fil-limiti tal-Pjetà, posse-duta mill-atturi, u dan non ostante illi l-atturi kienu ddiffidaw lill-konvenut milli jagħmel dan, u b'hekk arreka molestja lill-atturi fil-pussess tagħhom tal-imsemmija art; premessi d-dik jarazzjonijiet u l-provvedimenti opportuni, talbu li jkunu mantenuti fil-pussess tal-imsemmija art ok-kupata mill-kostruzzjoni minnu abużivament magħmula, u li konsegwentement il-konvenut jiġi kundannat bieq jid-dezisti minn din il-molestja u jhott l-imsemmija kostruzzjoni u jreggħa kollox lura għall-istat pristinu, fi żmien li jiġi lilu prefiss minn din il-Qorti; u jekk jgħaddi dan iż-żmien inutilment, jiġu l-atturi awtorizzati illi jagħmlu x-xogħol huma a spejjeż tal-konvenut Bi-ispejjeż, komprizi dawk tal-protest tat-8 ta' Novembru 1954;

Omissis;

Ikkunsädrat;

Il-ki mit-termini taċ-ċitazzjoni, kif ukoll mill-ammissjoni kontenuta fil-fol 72, jidher illi l-atturi qiegħdin jesperixxu azzjoni possessoriali, u preċiżiament dik ta' manutenzjoni kontemplata fl-art 571 tal-Kodici Civili; u għalhekk l-atturi huma fid-dmir li jippruvaw, skond ma jallegaw fiċ-ċitazzjoni, illi l-konvenut bena l-kamra "de qua" fuq art "posse-duta" minnhom, u b'hekk arreka molestja fil-"pussess" tagħhom;

Il-ki mill-provi rrizulta li sas-sena 1925, jiġifieri sa meta l-Gvern espropria parti minnha, kif jidher mill-pjanta a fol 65 u 69, il-kamra "de qua" kienet tinsab f'art posse-duta mill-konvenut; wara l-esproprjazzjoni, u bieq twesset it-trieq, din il-kamra giet mahtuta kollha, u fuq il-pedamenti ta' parti mhux esproprjata l-konvenut, fis-sena 1954, ippermetta lin-neputi tiegħu Joseph Barbara li jagħmel il-

kostruzzjoni in kwistjoni. Dan jinsab konfermat anki mix-xhieda tal-atturi Joseph u Francesco Zerafa, gabilotti tar-raba' limitrofu tal-atturi (fol. 33 u 34);

Illi l-atturi ssottomettew li wara d-demolizzjoni tal-kamra l-konvenut ma baqghax jipposajedi l-parti mhux esproprjata, billi ma ghamelx fuqha ebda dritt materjali ta' pussess; din il-pretenzjoni, però, mhix legalment sostennibbi, għaliex ghall-konservazzjoni tal-pussess ta' hwejjeg inamobili huwa bizzejjed, skond ir-regola tradizzjonali, l-“animus”, jiegħi l-intenzjoni fil-pussessur — “animo retinetur possessio”. Dan ifisser, kif josserva Baudry, illi “il possesso, una volta acquisito, si conserva benchè il possessore non abbia fatto atti di possesso, se del resto aveva la possibilità di farli..... il possesso legale d'un immobile, una volta acquistato, si conserva colla sola intenzione del possessore, per tutto il tempo nel quale non ha subito interruzione proveniente da un terzo o finchè non sia stato volontariamente abbandonato”;

U l-istess awtur, fuq l-awtorità tal-Pothier, ikompli jinnota illi “per conservare il possesso non è necessario avere una volontà positiva di ritenerlo, basta che la volontà di possedere non sia stata revocata da una volontà contraria; perchè non è stata revocata da una volontà contraria, si considera sempre che perseveri” (Prescrizione, §§228 u 229); u ebda prova ma ngiebet illi l-konvenut fl-intervall bejn is-sena 1925, meta nhattet il-kamra, u s-sena 1954 meta saret il-kostruzzjoni “de qua”, gie privat mill-pussess tar-rokna li kien fadal minnha, jew li huwa kien abbanduna dak il-pussess fuqha; u għalhekk baqghet isschbi favur tiegħi l-prezunzjoni kontempata fl-art. 565 tal-Kodiċi Civili, b'mod li, kif osservat il-Qorti tal-Appel' fil-kawża “Cassar vs. Mamo Trevisan”, deċiżja fl-4 ta' Diċembru 1879, fuq l-awtorità ta' Troplong, “il possesso originario, una volta fissato, si perpetua indefinitamente, sino a tanto che non è esposto ad atti indubbiati ed importanti una rinuncia dello stesso possesso” (Kollez. VIII, pag. 901 in princ. col. 2da.). Konseguentement, il-pussess tal-konvenut fuq il-parti rimanenti mil-kamra baqa' fih, u ma

ntilefx, nonostante l-pretiža inerzja tiegħu (v. Digesto Italiano Possesso, §426);

Illi l-atturi, fin-nota tagħhom fol. 72, issottomettew li, ghalkemm il-kawża hija possessorja, il-partijiet, bil-provi "hinc inde" prodotti, estendew l-indaqini għall-petitorju, u għa'hekk, in-forza tal-kważi-kuntratt ġudizzjali, in-natura tal-kawża saret petitorja, bil-konseguenza illi, kif ikkon-kluda l-perit ġudizzjarju, il-konvenut gie tellgħa l-istruttura preżenti fuq area li ma kienetx proprjetà tiegħu (fol. 59); iżda din il-pretensjoni mhix sostenibbli, għaliex ir-regola li tiprojebixxi l-kumulu tal-petitorju mal-possessorju hija ta' ordni publiku, u din il-projbizzjoni ma tistax tiġi sanata bl-akkwijexxenza jew bil-kunsens espress jew tacitū tal-kontroparti; u l-ġudikant, li f'idjej hija l-osservanza u l-applikazzjoni tal-ligi, ma jistax jaħrab minn dik il-projbizzjoni mingħajr ma jmur kontra l-awtorità tal-istess ligi (Kollez. XXI-I-488; Appell Civili 28.5.1956 in re "Cassar vs. Xuereb Montebello"; Appell Civili 7.12.1956 in re "Borg vs. Zammit"; u P.A. 26.1.1957 in re "Dimech vs. Fenech"). Taħt dawn iċ-ċirkustanzi, il-Qorti ma hadetx in konsiderazzjoni l-konklużjonijiet peritali li jmissu l-petitorju, u tirriżerra favur l-atturi kull dritt jew azzjoni oħra jekk u skond il-ligi;

Illi, ladarba l-atturi ma ppruvawx il-pusseßs tal-art in kwistjoni, lanqas ma hija guridikament koncepibbli l-molestja pretiža magħmula mill-konvenut għall-pusseßs tagħħom; u għalhekk jonqos rekwiżit ieħor tal-azzjoni minn-hom esperita. Hawn, però, ta' min jinnota illi, mill-fatti kif żvolġew ruħħom, iż-żeher li "prima facie" l-konvenut ma għamek haġġ-oħra klief esperixxa dritt li kien gej lu mill-pusseßs; u għalhekk, kif osservat il-Qorti tal-Appell fil-kawża "Psaila utrinque" deciża fil-11 ta' Marzu 1916, "tkun haġa kontra kwalunkwe principju guridiku li min qiegħed jeżercita dritt tiegħu..... jista' jiġi akkużat quddiem Qorti li għamel, sija pure ċivilment, att arbitrarju". De' resto, "un fatto non contrario alla legge non può mai costituire turbativa di possesso—qui suo jure utitur neminem laedit" (Fadda. Giurisp. Cod. Civ. Ital., art. 694 §835). Issa, biex ikun hemm molestja mhux bizzejjed fatt

materjali, iżda hemm bżonn l-intenzjoni f'min jagħmel dak il-fatt, konsistenti fl-affermazzjoni ta' puress, propriu kuntrarju ghall-puress ta' hadd iehor (v. Digesto Italiano, Manutenzione (azione di), §103); u għalhekk, kif jinnota Pacifici Mazzoni, "non costituisce molestia di fatto la riparazione e l'identica ricostruzione di opera che esiste" (Istituzioni di Diritto Civile, Vol. III, §46, pag. 72, nota 4);

Għal dawn il-motivi;

Tieħad id-domandi tal-atturi, bl-ispejjeż kontra tagħ-hom.
